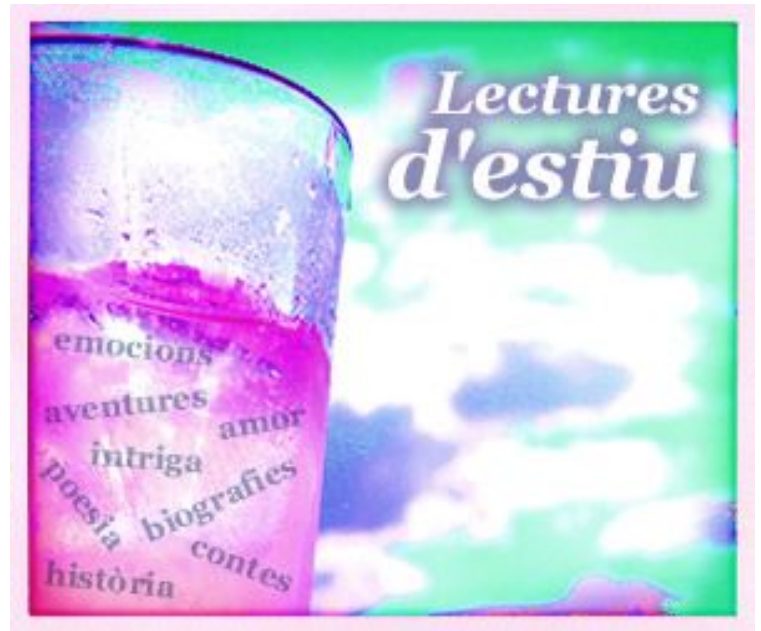

Lectures d'estiu: 'Una espia a la casa de l'amor'

La força psicològica d'Anaïs Nin en una de les seves novel·les gairebé desconegudes aquí · En parlem amb l'editora, Ester Andorrà

Explica l'editora de [Labreu](#), Ester Andorrà, que ella i el també editor i poeta Marc Romera havien llegit els dietaris d' [Anaïs Nin](#), que és el que d'aquesta autora es trobava a les llibreries. 'En els dietaris ella parla de com escriu les obres de ficció, però les novel·les feia anys que no es trobaven ni en català ni en castellà. Vam adquirir els drets de la novel·la ' [Una espia a la casa de l'amor](#)', després d'investigar que són d'una empresa japonesa de nom Anaïs Trust. Aymà havia publicat aquest títol l'any 1968, però per aconseguir un llenguatge més actual vam encarregar una traducció nova a Ferran Ràfols Gesa, que ha fet una feina esplèndida.'

Anaïs Nin és un personatge conegut, situat en la mítica de l'erotisme i del glamour de la primera meitat del segle XX, la que transmeten els seus dietaris, tot un 'long-seller'. Però més enllà dels dietaris, aquí l'obra de ficció d'Anaïs Nin és poc llegida, gairebé desconeguda. Explica Andorrà: 'Anaïs Nin va publicar, durant els anys quaranta i cinquanta, cinc novel·les i dos volums de relats curts (un escrit per encàrrec d'un benefactor anònim). En canvi, els dietaris van eclipsar l'obra de ficció. Això no ha passat pas als Estats Units, on Penguin té tota la seva obra en edició de butxaca i la considera un clàssic. Així la vam descobrir nosaltres i ara, dins la col·lecció La intrusa, dedicada a la literatura estrangera, la volem recuperar. Al febrer de l'any vinent apareixerà un altre títol, 'Dins la campana de cristall'.

'La ficció d'Anaïs Nin sempre gira entorn de la seva pròpia història, de manera que constantment es produeix la confusió entre el que és real i el que és ficció. Anaïs és el personatge central de tota la seva obra.' Continua Ester Andorrà: 'Per contra, els seus amics Capote i Miller la menystenien com a escriptora.'

A 'Una espia a la casa de l'amor', Anaïs Nin basteix una història psicològica a partir de la Sabina, una dona que viu una mentida: es fa passar per actriu d'una companyia de teatre d'aficionats que representa una versió moderna de Madame Bovary, i d'aquesta manera de tan en tant pot fugir de casa seva i trobar-se amb els seus amants. 'Però 'Una espia a la casa de l'amor' no és una novel·la amb sexe explícit, ofereix una visió poètica de la situació amorosa, totes les escenes de llit són elíptiques, però sí que hi ha una atmosfera molt sensual.'

Per Andorrà, 'la novel·la té molt de relat psicològic però a la vegada destaquen els ambients descriptius de París, de la platja de Provincetown, dels carrers de Nova York, parla de les olors i de la importància de la indumentària de la Sabina, perquè segons les intencions que té es vesteix d'una manera o d'una altra, jugant amb la simbologia de les capes, per exemple. Anaïs explica la seva època, en especial els problemes que van passar tota una sèrie d'intel·lectuals americans que van marxar al París d'entreguerres i que quan va esclatar la Segona Guerra Mundial van haver de tornar als Estats Units. A ella també li va passar. És una època que no s'ha tractat gaire.'

'Un altre tema que explora és la manera de ser de les dones i com això va afectar el món de l'art. Nin fa un paral·lelisme amb el cubisme i diu que retrata les diverses personalitats que una dona pot arribar a mostrar si vol. Ella reivindica la igualtat intel·lectual amb l'home, però alhora no es planteja ni un sol moment de tenir un ofici ni una independència econòmica. Reivindica la llibertat total.'

'A mi el que m'ha agradat, sobretot, d'aquesta obra són els moments en què la protagonista, que fa un itinerari passant per diversos homes, alhora que té el propi, hi ha moments que es queda sola, i llavors se sent en un no-lloc, pateix la solitud, es troba a ella mateixa. Aquests moments els trobo magnífics.'

12 juliol 2011

[Enllaç permanent](#)